

Boekbespreking

[90/91]

„Ruimtelijke ordening en geografie”. Handelingen van het Koninklijk Nederlands Aardrijkskundig Genootschap gehouden te Utrecht op 19 november 1966. Uitgave E. J. Brill, Leiden, 1967.

Naar aanleiding van het verschijnen van de tweede nota inzake de ruimtelijke ordening in Nederland heeft het Koninklijk Nederlands Aardrijkskundig Genootschap het initiatief genomen tot het organiseren van het symposium over dit onderwerp. Op dit symposium werden dertien voordrachten gehouden door vooraanstaande deskundigen op het gebied van de fysische geografie, sociale geografie, de planologie, de economische geografie en de regionale geografie, waarbij wetenschappelijke merites van de tweede nota aan een kritische beschouwing werden onderworpen.

Bij het lezen van de voordrachten en de samenvatting wordt men direct getroffen door een zekere ongerustheid bij de geografen over het vaak aanwezige tekort van verwerking van de resultaten van wetenschappelijk onderzoek in de nota.

Het begint reeds met kritiek op het niet altijd consequente en vaak onjuiste woordgebruik van fysisch geografische terminologie; doch ernstiger acht men het soms nogal onoordeelkundig manipuleren met aspecten van het fysisch milieu.

Voor het doelmatig programmeren van de urbanisatie dient de ontwikkeling hiervan in nabuurlanden mede in beschouwing te worden genomen. Men meent dat de nota hierin beslist tekort schiet en beveelt nieuw en uitgebreid onderzoek aan.

De visie op de natuurbescherming zoals deze in de nota tot uiting komt, acht men nog steeds onvolwassen en men heeft niet veel goede woorden over voor de „introvert biologische” manier waarop de interessen in dit opzicht worden geformuleerd. Men vreest dat hierdoor de ruimtelijke aanspraken van natuurbehoud op zeer concrete plaatsen groot gevaar loopt.

Bij de landschapszorg — er wordt gesproken over hinkende landschapszorg — ziet men gevaarlijke tekorten door het niet duidelijk aangeven van criteria van karakteristieke landschappen. Landschappen zoals de Friese greidhoek, de IJsselmeerpolders en grote delen van de rivierengebieden worden in de nota onder één noemer gebracht. Waaróm vraagt men zich af. De enige reden die de legenda aanvoert is het feit dat men 1½ km om zich heen kan kijken. Dit is in het bijzonder voor een fysisch geograaf, die de landschappen in bredere zin bekijkt, wel een trap tegen het zere been.

De publikatie eindigt met een aantal voordrachten over regionale onderwerpen.

Objectiviteit en concrete normen worden gevraagd en tenslotte worden de risico's samengevat die de ruimtelijke ordening dreigen, indien er onvoldoende geografische onderbouw is.

C. P. VAN GOOR

Personalia

WIJZIGING IN DE LEIDING VAN DE NEDERLANDSE HOUT ACADEMIE

De directeur, dr W. Boerhave Beekman, beëdigd internationaal houtexpert, heeft in verband met zijn gezondheidstoestand de wens te kennen gegeven de dagelijkse leiding van „zijn houtacademie” geheel over te dragen aan de Stichting Houtvoorlichtings Instituut - HVI - te Amsterdam. Gelukkig is dr Boerhave Beekman bereid gevonden als algemeen adviseur zijn medewerking aan de Hout Academie te blijven geven.

Het correspondentie-adres is thans postbus 4225, Amsterdam-O.